

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/100/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612203490
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1612203490.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletého I. Z., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, t.č. umiestneného v Detskom domove I., so sídlom D., W. ul. č. X, dieťa rodičov: W. Z., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom D., O. ul. č. XXXX/X., zastúpenej opatrovníkom pre konanie Mestskou časťou Bratislava - Petržalka a W. Z., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, naposledy bytom I.. XXXX, Česká republika, zastúpeného opatrovníčkou pre konanie Martinou Murčekovou, pracovníčkou OS Pezinok, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, za účasti pestúnov J. A., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom Q. W., H.. XXX a K. A., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom Q., H. ul. č. XX/XX, za účasti Okresnej prokuratúry Malacky, o návrhu na zrušenie pestúnskej starostlivosti a nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým dieťaťom, takto

rozhodol:

Súd zrušuje pestúnsku starostlivosť pestúnov J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. W., H.. XXX a K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., I., H. ul. XX, nariadenú nad maloletým I. Z., nar. XX.XX.XXXX, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č. 25P 41/2001 zo dňa 14.02.2002.

Súd nariaďuje nad maloletým I. Z., nar. XX.XX.XXXX. ústavnú starostlivosť, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktorá sa bude vykonávať v Detskom domove I., so sídlom D., W. ul. č. X.

Matka je povinná prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30% zo sumy životného mimina na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, podľa osobitného zákona v danom čase mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, na účet zariadenia, v ktorom bude maloleté dieťa umiestnené.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30% zo sumy životného mimina na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, podľa osobitného zákona v danom čase mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, na účet zariadenia, v ktorom bude maloleté dieťa umiestnené.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č. 25P 41/2001 zo dňa 14.02.2002 v časti výroku o zverení maloletého do pestúnskej starostlivosti a výživnom pre maloletého.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 21.03.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zrušil pestúnsku starostlivosť nariadenú nad maloletým a nariadil nad maloletým ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Detskom domove I., so sídlom D., W. ul. č. X. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu

Bratislava III v Bratislave č.k. 25Nc 64/2000 zo dňa 08.02.2001 bola nad maloletým nariadená ústavná výchova z dôvodu nestarostlivosti zo strany biologických rodičov; maloletý bol umiestnený do Detského domova I., so sídlom D., W. ul. č. X. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 25P/41/2001 zo dňa 14.02.2002, právoplatným dňa 29.03.2002 bol maloletý zverený do spoločnej pestúnskej starostlivosti manželom A., J., nar. XX.XX.XXXX a K., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom Q., H. ul. č. XX/XX. Pestúnka J. A. opustila na jeseň 2011 spoločnú domácnosť, pestún K. A. má zhoršený zdravotný stav, nezvláda starostlivosť o maloletého.

Nakoľko sa otec a matka maloletého v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiavajú a iný ich pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, súd im v zmysle ustanovenia § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil na konanie opatrovníka, otcovi ustanovil uznesením č. 8P/100/2012-66 zo dňa 21.03.2013, právoplatným dňa 16.05.2013 opatrovníka pre konanie Martinu Murčekovú, pracovníčku Okresného súdu Pezinok, matke ustanovil uznesením č. 8P/100/2012-75 zo dňa 11.10.2013, právoplatným dňa 06.11.2013 za opatrovníka pre konanie Mestskú časť Bratislava - Petržalka.

Kolíznym opatrovníkom sa k návrhu navrhovateľa v celom rozsahu pripojil, poukázal na to, že pestúnska starostlivosť prestala plniť svoj účel a pestúni nezabezpečujú riadnu starostlivosť o maloletého. Vzhľadom na to, že rodičia maloletého sa v súčasnosti zdržiavajú na neznámom mieste, navrhol, aby ich súd zaviazal prispievať na výživu maloletého v minimálnom rozsahu.

Zástupca Okresnej prokuratúry Malacky s návrhom vzhľadom na vykonané dokazovanie vo veci, súhlasil.

Na posledné pojednávanie vo veci dňa 10.06.2014 sa nedostavili pestúni maloletého, opatrovník otca, ani opatrovník matky. Pestúni maloletého a opatrovník otca svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, netrvali na svojej osobnej prítomnosti. Opatrovník matky svoju neúčast' na pojednávaní riadne ospravedlnil, nepožiadal o odročenie pojednávania, žiadne nové dôkazy nežiadal vykonať, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol v neprítomnosti pestúnov maloletého, opatrovníka otca i opatrovníka matky za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov, oboznámil sa s uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 8P/99/2012-20 zo dňa 04.04.2012, správou občianskeho združenia R., o.z. o realizácii programu sanácie rodinného prostredia pre ÚPSVaR v Bratislave zo dňa 19.12.2011, správou C. U.J., so sídlom I., U. ul. č. XX/A zo dňa 09.11.2011, posudkom Obce Lozorno na rodinu pestúnov zo dňa 08.02.2012, správou zo šetrenia ÚPSVaR Malacky zo dňa 19.03.2012, správou kolízneho opatrovníka zo dňa 13.01.2014, správou psychológa Detského domova Studienka k náhradnej rodinnej starostlivosti zo dňa 25.09.2013, potvrdeniami o príjme matky maloletého, ako aj ostatkom spisového materiálu a zistil, že nad maloletým I. bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 25Nc 64/2000 zo dňa 08.02.2001 nariadená ústavná výchova z dôvodu nestarostlivosti zo strany biologických rodičov; maloletý bol umiestnený do Detského domova I., so sídlom D., W. ul. č. X. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 25P/41/2001 zo dňa 14.02.2002, právoplatným dňa 29.03.2002 bol maloletý zverený do spoločnej pestúnskej starostlivosti manželom A., J., nar. XX.XX.XXXX a K., nar. XX.XX.XXXX., obaja trvale bytom Q., H. ul. č. XX/XX..

Predbežným opatrením Okresného súdu Malacky č. 8P/99/2012-20 zo dňa 04.04.2012, právoplatným dňa 18.09.2013 bol maloletý predbežne zverený do starostlivosti Detského domova I., so sídlom D., W. ul. č. X. Dôvodom nariadenia predmetného predbežného opatrenia bola skutočnosť, že pestún K. A., ktorý má zhoršený zdravotný stav, je invalidným dôchodcom a na ktorom po odchode pestúnky zo spoločnej domácnosti v septembri 2011 zostala celá starostlivosť o maloletého, nedokázal túto maloletému adekvátne zabezpečiť.

Maloletý I. je v súčasnosti žiakom 7. triedy Špeciálnej základnej školy v K., je umiestnený v profesionálnej rodine Detského domova I., s pestúnom je v pravidelnom kontakte.

Biologickí rodičia o maloletého nejavia záujem, na jeho výživu neprispievajú, v súčasnosti sa zdržujú na súdu neznámom mieste. Matka maloletého bola v období od 12.01.2012 do 07.09.2012 zamestnaná v spoločnosti F. spol. s r.o., so sídlom v N. s priemerným príjmom vo výške 304,34 Eur netto, naposledy

bola zamestnaná v rámci Dohody o vykonaní práce v období od 15.09.2012 do 31.09.2012 v spoločnosti Upratovanie N., s.r.o., so sídlom D. - N. D. s príjmom vo výške 78,41 Eur netto za uvedené obdobie.

Podľa § 26 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa, správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona o rodine, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 52 ods. 1 písm. e) Zákona o rodine pestúnska starostlivosť zaniká právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 52 ods. 2 Zákona o rodine súd zruší pestúnsku starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak pestún zanedbáva starostlivosť o maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to požiada pestún.

Podľa § 52 ods. 6 Zákona o rodine ak zanikne pestúnska starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e) a rodičia naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, súd rozhodne o ďalšej náhradnej starostlivosti o dieťa; ak súd zistí, že u maloletého dieťaťa sú predpoklady na osvojenie, začne aj bez návrhu konanie o osvojitelnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 3 Zákona o rodine, ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Podľa § 54 ods. 4 Zákona o rodine, súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa § 54 ods. 5 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa § 55 ods. 1 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

Podľa § 55 ods. 2 Zákona o rodine, ak súd nariadi ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloletého dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov určenej lehote nezabezpečia, súd začne ja bez návrhu konanie o zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverenie dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 55 ods. 3 Zákona o rodine, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné pĺnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné na maloleté dieťa.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 81 ods. 2 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti ročných dávok alebo plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti,

ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práva a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možné zmeniť aj bez návrh, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že rozdelenie rodiny predstavuje veľmi závažný zásah do základných ľudských práv, a preto sa musí opierať o dostatočne pádne argumenty motivované záujmom dieťaťa. Za takéto možno považovať vystavenie detí násiliu alebo zlému zaobchádzaniu, pohlavnému zneužívaniu, či "aspoň" nedostatok citového zázemia, znepokojivý zdravotný stav alebo psychická nerovnováha na strane rodičov, prípadne nevyhovujúce životné podmienky alebo materiálny nedostatok v spojení s ďalšími okolnosťami. Týmto požiadavkám zodpovedá zákonná úprava vykonaná ustanovením § 46 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého súd môže nariadiť ústavnú výchovu alebo dieťa zveriť do starostlivosti zariadeniu pre deti vyžadujúce okamžitú pomoc, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak z iných závažných dôvodov rodičia nemôžu zabezpečiť výchovu dieťaťa (rozhodnutie L ÚS 31/96 /ÚS ČR/).

Pri takto vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zrušenie pestúnskej starostlivosti a nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým dieťaťom je v plnom rozsahu dôvodný. Súd má vykonaným dokazovaním preukázanú existenciu vážneho dôvodu v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Zákona o rodine, pre ktorý osobná starostlivosť o maloleté dieťa a s ňou súvisiaca povinnosť pestúna zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok v bežných veciach, ako aj ďalšie povinnosti nie sú vykonávané a zabezpečované riadne. Pestúni nezabezpečujú osobnú starostlivosť o maloletého, pestúnka opustila spoločnú domácnosť, v ktorej býval maloletý ešte v septembri 2011, pestún pre vážne zdravotné problémy a nepriaznivú sociálnu situáciu býva v Domove sociálnych služieb, maloletému nedokáže zabezpečiť riadnu a adekvátnu starostlivosť. Z uvedených dôvodov bol maloletý predbežným opatrením Okresného súdu Malacky č. 8P/99/2012-20 zo dňa 04.04.2012, právoplatným dňa 18.09.2013 predbežne zverený do starostlivosti Detského domova I., so sídlom D., W. ul. č. X. Biologickí rodičia sa o maloletého dlhodobo nezaujímajú, neplnia si zákonnú vyživovaciu povinnosť, v súčasnosti sa zdržujú na súde neznámom mieste.

Súd pri rozhodovaní obligatórne skúmal, či nie je možné predísť nariadeniu ústavnej starostlivosti, teda či maloletého I. nemožno zveriť do náhradnej osobnej alebo pestúnskej starostlivosti. Súdu nie sú známi príbuzní rodičov maloletého ani iné blízke osoby, ktoré by mali o dieťa záujem. Hoci pestún maloletého záujem o neho prejavuje, nie je v jeho schopnostiach a možnostiach zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého.

Súd zvážil všetky skutočnosti a po vykonanom dokazovaní, chrániac všetky práva maloletého dieťaťa dospel k záveru, že nariadenie ústavnej starostlivosti nad výchovou maloletého je v jeho záujme, keďže v opačnom prípade by výchova a vývoj maloletého boli vážne ohrozené. Rodičia maloletého sa dlhodobo zdržujú na neznámom mieste, maloletého nijakým spôsobom nekontaktujú, na jeho výživu neprispievajú. S poukazom na preukázaný skutkový a právny stav súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, s ohľadom na záujem dieťaťa. Súd súčasne konštatuje, že nariadením ústavnej starostlivosti nie sú dotknuté rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, pričom ich výkon je obmedzený vo vzťahu k umiestneniu dieťaťa v ústavnom zariadení. Rodičia majú právo na pravidelné informovanie sa o maloleté dieťa, ako aj stretávanie sa s ním za podmienok stanovených vnútornými predpismi zariadenia. Naproti tomu ich vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu zostáva zachovaná.

Pri ustálení výšky výživného súd prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov dieťaťa, zohľadnil vek dieťaťa a jeho celkový zdravotný stav. Súdu sa v konaní nepodarilo zistiť aktuálne príjmy rodičov maloletého, nakoľko títo sa dlhodobo zdržujú na neznámom mieste. Vzhľadom k neznámemu pobytu rodičov dieťaťa, sa súd stotožnil s návrhom navrhovateľa a rodičom určil minimálny rozsah vyživovacej povinnosti, ktorá v zmysle zákonných ustanovení predstavuje výšku 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťaťa v danom čase mesačne (zákon o životnom minime č. 601/2003 Z.z. v platnom znení a opatrenie MPSVaR SR č. 252/2009 Z.z., ktorým bola určené výška životného minima pre dané obdobie).

Čo sa týka počiatku určenia zákonnej povinnosti platiť na výživu maloletého dieťaťa, súd rozhodol o plnení tejto povinnosti ku dňu právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že úhrady na výžinom budú

poukazované na účet zariadenia, v ktorom je maloleté dieťaťa umiestnené, keďže výkon starostlivosti bude v plnej miere zabezpečovať toto ústavné zariadenie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O. s. p., nakoľko sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom

sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p. pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p. predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.